

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

08 aprilie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae,

Judecători – Covalenco Elena, Diaconu Iurie,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către petiționara, Afanas Galina, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 februarie 2015 și a încheierii Judecătoriei Soroca din 04 decembrie 2014,

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 24.11.2014-04.12.2014
2. *instanța de recurs:* 22.12.2014 - 18.02.2015

A C O N S T A T A T:

1. Petiționara, Afanas Galina, la 24 noiembrie 2014, a înaintat plîngere la Judecătoria Soroca, în baza prevederilor art. 313 Cod de procedură penală, prin care a solicitat de a obliga Procuratura r-lui Soroca, să examineze plîngerea sa depusă la 19.05.2014, pe faptul delapidării averii străine și să lichideze încălcările depistate.

Petiționara a invocat în argumentarea plîngerii sale, că Procuratura r-lui Soroca timp de 6 luni refuză să examineze plîngerea ei, iar fostul concubin al surorii sale, care a și ucis-o cu scopul însușirii averii, a acaparat abuziv locuința petiționarei și locuiește în ea, fiind susținut și încurajat de către colaboratorii organelor de drept din Soroca, care ascund această infracțiune.

2. Prin încheierea Judecătoriei Soroca din 04 decembrie 2014, plîngerea lui Afanas G., a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

În motivarea soluției adoptate, instanța de judecată a conchis că, plîngerea înaintată de către petiționară este neîntemeiată, deoarece fiind depusă la Procuratura r-lui Soroca la data de 19.05.2014, aceasta a fost ulterior remisă în adresa Inspectoratului de Poliție Soroca la data de 20.05.2014 pentru examinare conform competenței, despre acest fapt fiind informată și petiționara. La rîndul său, Inspectoratul de Poliție Soroca, la data de 01.07.2014 a expediat în adresa petiționarei, răspunsul nr. 9169, referitor la plîngerea înaintată de către ultima, care a și fost recepționat de către ea, confirmîndu-se prin anexarea la materialele cauzei a răspunsului menționat.

În caz de dezacord cu rezultatul soluționării plîngerii sale, de către Inspectoratul de Poliție Soroca, petiționara urma să-l atace la procuror și ulterior la judecătorul de instrucție, ceea ce nu a fost efectuat.

În conformitate cu prevederile art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală (redacția 2013), încheierea a devenit irevocabilă.

3. Încheierea menționată, a fost atacată de către petiționară cu recurs, prin care a solicitat casarea acesteia ca fiind ilegală.

În motivarea recursului său, petiționara a invocat examinarea superficială și neobiectivă a argumentelor formulate de ea în plîngerea inițială. În opinia sa, instanța de judecată neîntemeiat, a lăsat fără examinare acțiunile pretinse ca fiind ilegale ale responsabililor din cadrul procuraturii Soroca, care nu i-au dat răspuns la plîngerile din 19.05.2014 și 06.10.2014, iar răspunsul nr. 9169 din 01.07.2014 recepționat de la IP Soroca, fiind apreciat de către petiționară ca o incapacitate de examinare a plîngerii depuse referitor la faptele antisociale, pe marginea cărora n-au fost întreprinse măsuri elementare în vederea constatării infracțiunii. Acțiunile organului de urmărire penală fiind inefective, motiv pentru care solicită obligarea procuraturii r-lui Soroca de a-i examina plîngerile depuse pe faptul șantajului și delapidării averii străine.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 februarie 2015, recursul declarat a fost respins ca inadmisibil.

În motivarea soluției adoptate, instanța a menționat că, dispoziția art. 300 alin. (3) Cod de procedură penală, pune în sarcina judecătorului de instrucție examinarea plîngerilor împotriva acțiunilor ilegale ale procurorului care nemijlocit exercită acțiuni de urmărire penală, în cazul în care persoana nu este de acord cu rezultatul examinării plîngerii sale de procuror sau nu a primit răspuns la plîngerea sa în termenul prevăzut de lege. Însă, nu toate soluțiile adoptate de către judecătorul de instrucție în acest sens, potrivit art. 313 alin. (2), (5) Cod de procedură penală, sînt susceptibile căilor de atac, ci doar cele expres stipulate de legiuitor la alin. (6) al normei vizate, la care de fapt nu se referă pretențiile formulate de petiționara, Afanas G., motiv pentru care recursul ei a fost respins ca inadmisibil.

5. Nefiind de acord cu hotărîrile judecătorești adoptate, petiționara le contestă cu recurs în anulare, prin care solicită casarea acestora și obligarea procuraturii Soroca să examineze plîngerea din 19.05.2014, pe faptul șantajului și delapidării averii străine.

În motivarea recursului său, petiționara, invocă că:

- Curtea de Apel Bălți în hotărîrea sa, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în recurs, ignorînd faptul că Procuratura Soroca refuză să examineze plîngerea sa din 19.05.2014:

- au fost ignorate prevederile art. 313 alin. (1) Cod de procedură penală, la raportarea eronată a situația de fapt, cu cea de drept;

- instanța nu s-a expus asupra răspunsului nr. 9169 din 01.07.2014 al IP Soroca;

- instanța a ignorat și faptul că de către organul de urmărire penală nu s-au efectuat careva acțiuni concrete și obiective pentru stabilirea și identificarea cu certitudine a faptului șantajului și delapidării averii.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, poate fi declarat la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Prin urmare, prevederile art. 453 alin. (1), art. 455 alin. (2) pct. 3)-5), art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, prevăd că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței; data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului; data adoptării deciziei în recurs, și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Așadar, prevederile legale menționate mai sus prescriu în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Prevederile legale enunțate atestă că, celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate de judecătorul de instrucție, în temeiul art. 313 Cod de procedură penală, nu sunt pasibile de drept de a fi contestate prin intermediul recursului în anulare.

Acțiunile sau actele ilegale ale organului de urmărire penală și a organului care exercită activitate specială de investigații, în sensul art. 313 Cod de procedură penală (cu excepția celor prevăzute la alin. (6) al normei vizate), au un singur grad de verificare, fapt ce corespunde cerințelor art. 13 CEDO, precum că orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale. Deci, statul este obligat să asigure o cale de atac în instanță, în cazul pretinselor violări ale drepturilor omului. Astfel, statul a asigurat acest drept prin controlul efectuat în baza art. 313 Cod de procedură penală.

Eliminarea căilor extraordinare de atac în această materie este justificată și de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 313 Cod de procedură penală, legiuitorul urmărind astfel să asigure celeritatea acesteia și obținerea în mod rapid a unei hotărâri irevocabile și definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar asupra acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitatea specială de investigații, pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Potrivit dispozițiilor art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Învederînd cele menționate, Colegiul conchide că, recursul de pe rol, este declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, prin care nu a fost soluționat

fondul unei cauze penale și fără suport legal pentru a fi atacat cu recurs în anulare, adică este vădit neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către petiționara, Afanas Galina, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 februarie 2015 și a încheierii Judecătoriei Soroca din 04 decembrie 2014, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 29 aprilie 2015.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Covalenco Elena

Diaconu Iurie